

Henſeende maa det imidlertid erindres, at Afgiften kun bliver at erlægge en Gang, og at Effekterne da senere kunne omsættes ſaa ofte det onſkes uden Erlæggelse af yderligere Stempelafgift.

For Præmieobligationer er der foreslaaet en høiere Afgift. Ligesom det nemlig vel tør forudsættes, at Den, der ad denne Vej vil tilfredsstille sin Spillelyst, heller ikke vil finde det særlig byrdefuldt at betale den høiere Afgift, ſaaledes kan for ſamme anføres Analogien af hvad der gjælder med Henſyn til Lodsbedler, idet en ſaadan Seddel, der for de tvende aarlige indenlandſke Klaſſelotterier koſter 50 Rd., bærer en Stempelafgift af 48 $\frac{1}{2}$, alſaa $\frac{3}{4}$ af, det nu for Præmieobligationer foreslaaede Stempel, medens diſſe ſidſte give Afgang til en gennem en lang Markede fortsat Gevinſtfordeling.

Forsaauidt det er foreslaaet, at de paagjældende Effekter ſkulle ſtemples efter deres Paalydende, da vilde deres Kursværdi i og for ſig afgive et naturligere Grundlag, hvorved man i en Del Tilfælde vilde opnaa en ligeligere Beſtand af de forſkjellige Papirer, men paa den anden Side vilde en herpaa grundet Beregningsmaaade i høt Grad vanſteliggjøre Bedømmelsen af, hvorvidt det rigtige Stempel er benyttet i det enkelte Tilfælde, og det tør vel ogsaa forudsættes, at Forſkjellen mellem Afgiften, efterſom den ene eller anden af de nævnte Beregningsmaader lægges til Grund, ordentligviſ ikke vil være af nogen indgribende Betydning.

Til § 5.

Hvad angaaer Fristen til Berigtigelse af Stemplingen, da er denne for de Dokumenters Bedkommende, der fremtidig indkomme her i Landet, i Overensſtemmelse med den i Stempellovens § 90 ſaſſatte Frist. For de Værdipapirers Bedkommende, der alt ere indkomne, men ſom ikke ere blevne frigjorte inden d. 1ſte Juni 1872 paa den i § 2 omhandlede Maaade, synes der at være Anledning til at ſætte en Overgangsfrist, i hvilken de vel ikke kunne ſtemples uden Betaling, men hvor Stemplingen paa den anden Side ikke paadrager Bedkommende Bodeansvar i Henhold til § 7,

og denne Frist er da ligeledes ſat til 6 Uger (regnet fra 1ſte Juni 1872).

Til § 6.

Da der er Tale om en efterfølgende Stempling af de omhandlede Værdipapirer, og da Stemplingen bør kunne ſke paa den hurtigſte og letteſte Maaade, er der i nærværende Paragraph foreslaaet at give de Paagjældende Afgang til ſelv at berigtige Stemplingen ved Anvendelse af Stempelmærke. Forsaauidt Vedkommende imidlertid ikke maatte onſke ſelv at foretage Stemplingen, maa der ſelvfølgelig aabnes dem Afgang til at erholde Effekterne ſtemplede. Denne Stempling bør da kunne finde Sted ſaa hurtigt, at Dokumenterne ikke behøve at afleveres, ligesom den ſædvanlige i Stempellovens § 11 ommeldte Kjendelse af 16 $\frac{1}{2}$ ikke synes at burde fordres. Navnlgt af Henſyn til Hurtigheden vil den ſædvanlige Fremgangsmaaade næppe ligefrem kunne benyttes, men det vil formentlig kunne forbeholdes Finantsministeriet at træffe nærmere Beſtemmelse i ſaa Henſeende.

Til § 7.

Naar Bøden for Undladelse af at benytte det foreskrevne Stempel her kun er ſat til det 50-dobbelte af den indladte Tærtbetaling, medens den i det tidligere Forslag er ſat til det 100-dobbelte, er dette motiveret ved, at Tarten i nærværende Forslag er foreslaaet ſat høiere end i det tidligere, og at Bøden ſaaledes, derſom den tidligere Multiplikator bibeholdtes, ofte vilde blive ſaa høt, at den ganſke vilde opsluge Værdien af det vedkommende Værdipapir.

Til § 8.

At Mæglerens Ansvar er bibeholdt i nærværende Forslag har ſin Grund i, at dette er nødvendigt for Kontrolens Skyld. Det nævnte Ansvar er iøvrigt overensſtemmende med det, ſom ved Stempellovens § 36 er paalagt Mæglerne for Tilſidesættelse af Stempelplichten ved Slutbedler.

Til § 9.

Blandt de flere Tarter, ſom der har